

عنوان مقاله:

وحدت گرایی رویکردی الهی به طراحی شهری

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 7، شماره 16 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مجتبی انصاری - دانشیار معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

احسان شریفیان - دانشجوی دکترای شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس

محمد مهدی عبدالهی ثابت - دانشجوی دکترای شهرسازی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

نظریات طراحی شهری همراه خود ارزش های مخصوصی مطرح کرده اند و همگی بر منابع اندیشه ای مستند بوده و از زمینه های فرهنگی تاثیر گرفته اند. براین اساس، پژوهش حاضر با تفاوت رویکرد، به ویژه در مبانی فکری سعی دارد تا با بهره گیری از تعالیم قرآن کریم به طراحی شهری بپردازد؛ از این روی با محوریت رهنمود های قرآن کریم به کنکاش در خلقت-به عنوان محصولی بی نقص- پرداخته و بدین نتیجه می رسد که وحدت، کیفیت مسلط بر خلقت و فعل الهی است. براین اساس انسان را به عنوان جانشین پروردگار در زمین به تحقق این اصل در نظر و عمل دعوت می کند، و در بازشناسی مفهومی، وحدت را به معنای چینش اجزا در کنار یکدیگر با کیفیتی که یک کل هماهنگ و هم هدف را تشکیل دهند، تعریف می نماید. در ترجمان این مفهوم به زبان طراحی شهری، اصل وحدت فضایی به عنوان اصل مسلط در شهرسازی ارائه و آن را به عنوان مفهومی جامع اصول وحدت، کثرت و محصول ترکیب این دو در شهرسازی بیان می دارد.

کلمات کلیدی:

وحدت گرایی، خلقت، طراحی شهری الهی، اصول طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986327>

